

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlési Hivatal

Irányszám:

T/3892/105

Érkezett: 2007 OKT 16.

Módosító javaslat

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házsabály 94. § (1) bekezdése alapján az „*az egyes adótörvények módosításáról*” szülő T/3892. számú törvényjavaslatához a következő

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztem elő:

1. A törvényjavaslat Tizenhatodik Részének elhagyását javasoljuk:

[,TIZENHATODIK RÉSZ

XXVIII. Fejezet

Az erőforrás-fejlesztési hozzájárulás

355. § (1) Erőforrás-fejlesztési hozzájárulás (a továbbiakban: efeho) fizetésére kötelezett – a (3)-(4) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – a belföldi székhelyű

a) a gazdasági társaság, (ide nem értve a nonprofit gazdasági társaságot) az egyesülés és az európai részvénytársaság (ideértve az európai holding részvénytársaságot is) és az európai szövetkezet,

b) szövetkezet, kivéve a lakásszövetkezetet, az iskolai szövetkezetet és az iskolai szövetkezeti csoportot,

c) állami vállalat, tröszt, tröszti vállalat, erdőbirtokossági társulat, vízgazdálkodási társulat – a víziközműtársulat kivételével –, egyes jogi személyek vállalata és a leányvállalat,

d) ügyvédi iroda, végrehajtó iroda és szabadalmi ügyvivő iroda,

e) a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott egyéni vállalkozó.

(2) Efeho fizetésére kötelezett a belföldön vállalkozási tevékenységet folytató, külföldi székhelyű jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező társas cég, személyi egyesülés, egyéb szervezet is, ha belföldön telephellyel, fiókteleppel rendelkezik.

(3) Aki adófizetési kötelezettségének a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadó megfizetésével tesz eleget (a továbbiakban: átalányadózó), annak az efeho tekintetében e törvény alapján nem keletkezik bevallási és elszámolási kötelezettsége.

(4) Nem köteles efeho fizetésére a büntetés-végrehajtásnál a fogva tartottak kötelező foglalkoztatására létrehozott gazdálkodó szervezet.

Az efeho alapja

356. § (1) Az efeho alapja a nettó árbevétel, csökkentve az eladott áruk beszerzési értékével, a közvetített szolgáltatások értékével, az anyagköltséggel. Mentés az efeho-alapnak az a része – legfeljebb azonban az adóalap 90 %-a –, amely a külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származik.

(2) Az egyszerűsített vállalkozói adó (a továbbiakban: eva) hatálya alá tartozó adóalany az efeho alapját az eva adó alapjának 50%-ában is megállapíthatja.

Az efeho mértéke

357. § Az efeho mértéke:

a) ha az adóévben a foglalkoztatottak éves statisztikai állományi létszáma nem több, mint 19 fő, akkor az adóalap 0,3 százaléka.

b) ha az adóévben foglalkoztatottak éves statisztikai állományi létszáma a 19 főt meghaladja, de nem több mint 50 fő, akkor az adóalap 0,35 százaléka.

c) ha az adóévben foglalkoztatottak éves statisztikai állományi létszáma az 50 főt meghaladja akkor az adóalap 0,6 százaléka.

358. § (1) Az efeho kötelezettségnek a

- a 20 személynél kevesebb személyt foglalkoztató vállalkozások esetében 100 százaléka,
- a 19 személynél többet, de 51 személynél kevesebb személyt foglalkoztató vállalkozások esetében 86 százaléka,
- a több, mint 50 személyt foglalkoztató vállalkozások esetében 50 százaléka

(a továbbiakban: efeho képzési rész) teljesíthető

a) a szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szt.) 19. §-a és 27. §-a alapján kötött együttműködési megállapodás, illetőleg tanuló szerződés alapján szakközépiskolai és szakiskolai (a továbbiakban: szakképző iskola) tanuló gyakorlati képzésének - ideértve a szorgalmi idő befejezését követő összefüggő szakmai gyakorlatot is - megszervezésével,

b) a felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: Ftv.) hatálya alá tartozó gyakorlati képzésnek e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott módon történő megszervezésével, amennyiben a gyakorlati képzésre a felsőoktatási intézmény és a gyakorlati képzésben közreműködő hozzájárulásra kötelezett együttműködési megállapodást kötött,

c) a gyakorlati képzésnek az Szt. 27. §-ának (1) bekezdése szerint megkötött hallgatói szerződés alapján történő megszervezésével.

(2) Az efeho képzési részt csökkentheti részben az (1) bekezdés szerinti gyakorlati képzés megszervezésével teljesítő kötelezett

a) a tárgyévben elszámolt (kifizetett) – a 14. számú mellékletben meghatározott – költségek (kiadások) összegével,

b) a csoportos gyakorlati képzést közvetlenül szolgáló tárgyi eszköz beszerzésére, bérleti díjára, karbantartására, felújítására, pótlására, illetőleg bővítésére, valamint

ezen eszközök működését biztosító szoftverek beszerzésére a tárgyévben fordított, a Munkaerőpiaci Alap képzési alaprészből (a továbbiakban: alaprész) nyújtott támogatás értékével csökkentett összeggel,

c) a szakmai alapképzés céljait is szolgáló, az Szt. 54/B. §-ának 24. pontja szerinti tanműhely (a továbbiakban: tanműhely) bérleti, munkavédelmi, tűzbiztonsági és közüzemi szolgáltatásai díjára a tárgyévben – a tanműhely gyakorlati képzéssel hasznosított időtartamára vonatkozóan – fordított ellenőrizhető és a gyakorlati oktatásban, illetve gyakorlati képzésben részt vevő tanulók, illetve hallgatók létszámának a tanműhely adottságaihoz viszonyított arányos költségek összegével, továbbá

d) a tanulószerveződés, illetve a felsőfokú szakképzésben hallgatói szerveződés alapján foglalkoztatott tanuló, illetve hallgató gyakorlati képzése során felhasznált anyagköltségre - tanulónként, illetve hallgatóként és évenként - legfeljebb a kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) húsz százalékanak megfelelő összeggel, azokban a szakképesítésekben, amelyekben nehezen biztosítható a szakképzett munkaerő (a továbbiakban: hiány-szakképesítések) legfeljebb a kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) negyven százalékanak megfelelő összeggel.

(3) Az efeho fizetésére kötelezett, aki kötelezettségének részben a (2) bekezdés alapján tett eleget, az efeho képzési részen belül még fennmaradó esetleges kötelezettségét a saját munkavállalói számára a a felnőttképzésről szóló 2001. évi CI. törvény (a továbbiakban: Fktv.) 20. §-ában meghatározott felnőttképzési szerveződés és a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Munka Törvénykönyve) szerinti tanulmányi szerveződés, vagy a tanulmányok folytatására történő munkáltatói kötelezés alapján megszervezett képzés külön jogszabályban meghatározott költségei elszámolásával teljesítheti. Az elszámolt költségek összege nem haladhatja meg mikro- és kisvállalkozások esetében az efeho képzési rész 60 százalékat, egyéb kötelezettek esetében a kötelezettség 33 százalékat.

(4) Aki az efeho képzési rész teljesítési kötelezettségének a (2)-(3) bekezdések alapján nem teljes egészében tett eleget, a még fennmaradó kötelezettségét – fejlesztési megállapodás alapján – szakképző iskola számára a gyakorlati oktatás és gyakorlati képzés – az 0 (1) bekezdésének e) pontjában foglaltak kivételével –, a térségi integrált szakképző központ keretében működő központi képzőhely (a továbbiakban: központi képzőhely) számára szakképző iskolai tanulók gyakorlati képzése, valamint felsőoktatási intézmény számára az Ftv. hatálya alá tartozó gyakorlati képzés tárgyi feltételeinek fejlesztését közvetlenül szolgáló felhalmozási támogatás (a továbbiakban: fejlesztési támogatás) nyújtásával is teljesítheti. A fejlesztési támogatást az efeho képzési részeként a bérjárulékok között kell elszámolni. A fejlesztési támogatás összege csak az efeho teljesítésre kötelezettnél képződött képzési részadó bruttó kötelezettség 70 százalékanak megfelelő mértékig vehető figyelembe kötelezettségcsökkentő tételként. A felsőoktatási intézmények számára nyújtott fejlesztési támogatás a bruttó kötelezettség legfeljebb 35 százaléka lehet.

(5) A (4) bekezdés alapján nyújtott fejlesztési támogatásból megvalósított, a szakképző iskolában szervezett gyakorlati oktatást és gyakorlati képzést, a központi képzőhelyen a szakképző iskolai tanulók gyakorlati képzését, valamint az Ftv. hatálya alá tartozó gyakorlati képzést szolgáló tárgyi eszköz működtetési költségeinek finanszírozására a fejlesztési támogatásnak legfeljebb 15 százaléka használható fel.

(6) A gyakorlati képzésnek több efeho fizetésére kötelezett által közösen működtetett, közös tulajdonukban lévő, vagy általuk közösen bérelt gyakorlati képzési célú

létesítményben (üzemközi tanműhelyben) történő megszervezése esetén az e feho fizetésére kötelezett a (2) bekezdésben meghatározott tételekkel - közös megállapodás alapján a saját tanulója arányában - csökkentheti a bruttó kötelezettségét.

(7) Gyakorlati képzés megszervezésének kell tekinteni azt is, ha az e feho fizetésére kötelezett megállapodás alapján egy másik, gyakorlati képzéssel teljesítő e feho fizetésére kötelezett számára (a továbbiakban: költség-hozzájárulásban részesített) – az általa végzett kiegészítő gyakorlati képzésnek – a (2) bekezdés szerint elszámolható költségeihez (kiadásaihoz) hozzájárulást ad át, melyet a költség-hozzájárulásban részesített a (2) bekezdés a)-c) pontjaiban feltüntetett tételek fedezetére használhat fel. Ebben az esetben az e feho képzési rész megfizetésére kötelezett – amennyiben a bruttó kötelezettségének az átadott összeggel csökkentett része még fedezetet nyújt – a (3)-(4) bekezdésekben meghatározott tételekkel csökkenti a bruttó kötelezettségét. A költség-hozzájárulásban részesített köteles az átvett költség-hozzájárulást elkülönítetten nyilvántartani, az e feho fizetési kötelezettségről készített bevallásában annak felhasználásával elszámolni, és a (2) bekezdés a)-c) pontjaira fel nem használt összeget az Alap kincstárnál vezetett számlájára befizetni.

(8) Ha a (2)-(4) bekezdésekben meghatározott kötelezettségcsökkentő tételek éves szinten együttesen sem érik el a bruttó kötelezettséget, akkor a különbségnek megfelelő összeget (a továbbiakban: nettó kötelezettség) az éves adóbevallásával egyidejűleg kell megfizetni.

(9) Az e feho képzési részt az (1), a (6) és a (7) bekezdések alapján gyakorlati képzés megszervezésével teljesítő kötelezettnek az e törvény végrehajtási rendeletében előírtak szerint bejelentkezési, bevallási és elszámolási kötelezettsége van az állami adóhatósággal szemben. A kötelezett elszámolása alapján a kötelezettség képzési részének teljesítését a szakképzésért és felnőttképzésért felelős miniszter megbízásából az állami szakképzési és felnőttképzési intézet ellenőrizheti.

(10) Az állami adóhatóság helyszíni ellenőrzés során a kötelezettség e feho teljesítését az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) szabályai szerint ellenőrzi.

(11) Az e feho nyilvántartását, beszédését, ellenőrzését az állami adóhatóság végzi. Az állami adóhatóság a kötelezettség teljesítésének ellenőrzése tekintetében az Art. rendelkezései szerint jár el.

(12) Amennyiben az e feho fizetésére kötelezett e feho képzési rész fizetési kötelezettségét kizárólag az (1) bekezdés alapján gyakorlati képzés megszervezésével teljesíti, és a tárgyévben kifizetett melléklet szerinti elszámolható költségei (kiadásai) önmagukban meghaladják a bruttó kötelezettséget, akkor az azt meghaladó részt visszaigényelheti, amelyet az alaprészből a rendelkezésre álló összeg, illetőleg a költségvetési törvényben jóváhagyott éves előirányzat erejéig ki kell elégíteni. A kapott visszatérítést egyéb bevételként kell elszámolni.

(13) A visszatérítési igény negyedévenként nyújtható be, ha a (12) bekezdésben megfogalmazott feltétel várhatóan éves szinten teljesül, és e törvény végrehajtási rendeletében előírt mértéket eléri.

(14) A gyakorlati képzést szervező, adófizetési kötelezettségének a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadó megfizetésével eleget tevő kötelezettet nem illeti meg a (12) bekezdés szerinti visszatérítés.

(15) Ha az efeho fizetésére kötelezett utólagos ellenőrzéssel feltárja, hogy éves elszámolását, illetőleg a (12)-(13) bekezdés szerinti visszaigénylését helytelenül állapította meg, akkor a különbözetet közvetlenül az állami adóhatóságnak kell befizetnie, illetőleg onnan visszaigényelnie, az állami szakképzési és felnőttképzési intézet részére az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott elszámolásnak, illetőleg iratoknak az egyidejű benyújtásával.

(16) Az Szt. 19. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerint kötött együttműködési megállapodás alapján gyakorlati képzés megszervezésével teljesítő efeho fizetésére kötelezett nem csökkentheti a bruttó kötelezettségét az e megállapodás alapján kifizetett kiadások összegével, ha a gyakorlati képzési idő meghaladja az Szt. 19. §-a (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott mértéket és nem köt tanulószerveződést.

(17) Ha az efeho teljesítésére kötelezett az általa megkötött tanulószerveződést, illetve a felsőfokú szakképzésben hallgatói szerveződést az abban foglalt határidő lejártá előtt jogellenesen felbontja, a tanulószerveződés, illetve hallgatói szerveződés alapján e törvény szerint az efeho fizetési kötelezettsége terhére a tanulószerveződés, illetve a hallgatói szerveződés felbontásáig elszámolt költségek teljes, az igénybevételi kamattal növelt összegét a szerveződés felbontását követő 15 napon belül köteles az állami adóhatóságnak befizetni. E rendelkezést nem kell alkalmazni, ha a tanulószerveződés felbontására az Szt. 37. §-ának (3) bekezdése alapján kerül sor.

359. § (1) Az Szt. 19. §-a alapján kötött együttműködési megállapodásnak a következőket kell tartalmaznia:

- a) az együttműködési megállapodást kötő felek
 - aa) nevét (cégnevét),
 - ab) székhelyét,
 - ac) adószámát,
 - ad) statisztikai számjelét,
 - ae) cégjegyzék számát, egyéni vállalkozói igazolvány számát, nyilvántartási számát,
 - af) szakképző iskola esetében a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény végrehajtásáról szóló kormányrendelet szerinti azonosítóját, illetve
 - ag) felsőoktatási intézmény esetében a 2005. évi CXXXIX. törvény 35. §-ának (2) bekezdése szerinti intézményi azonosítóját (a továbbiakban: OM-azonosító),
- b) az efeho fizetésére kötelezettnél gyakorlati képzésben részesülő tanulók, illetve hallgatók szakképesítésenkénti, szakonkénti, évfolyamonkénti, tagozatonkénti létszámát,
- c) a szakképző iskola szakmai programjában, illetve a felsőoktatási intézmény szakképzési programjában és a felsőoktatási intézmény tantervében szereplő gyakorlati képzés időtartamát, valamint a kiegészítő gyakorlati képzés arányát az efeho fizetésére kötelezettnél tanévenként,
 - d) a gyakorlati képzés tárgyi feltételrendszerének leírását,
 - e) a szakképző iskola, illetve a felsőoktatási intézmény feladatait a gyakorlati képzés megszervezésével kapcsolatban,
 - f) az efeho fizetésére kötelezett feladatait és kötelezettségeit a szakmai gyakorlat megszervezésével kapcsolatban,

g) a tanulókat, illetve a hallgatókat az Szt. és e törvény szerint megillető juttatásokat (a továbbiakban: juttatás), a felelősségbiztosítás költségeit,

h) a gyakorlati képzéssel összefüggő, a gyakorlat időtartamával arányosan felmerülő és a jogszabályok keretei között elszámolható egyéb költségeket, továbbá a 358. § (2) bekezdése b)-c) pontjai alapján elszámolható tervezett költségeket,

i) a gyakorlati képzési idő egyes szakaszaiban hol és milyen formában (tanműhely, csoportos gyakorlati képzési hely, egyedi munkahely) valósul meg a gyakorlati képzés, ki gondoskodik a tanulók, illetve a hallgatók felügyeletéről.

(2) A 358. § (4) bekezdésben és a 360. § (2) bekezdésben meghatározott fejlesztési támogatás nyújtásáról fejlesztési megállapodást kell kötni. A fejlesztési megállapodásnak a következőket kell tartalmaznia:

a) a megállapodást kötő felek

aa) nevét (cégnevét), önkormányzat vagy önkormányzatok társulása esetén az önkormányzat vagy társulás nevét,

ab) székhelyét,

ac) adószámát,

ad) statisztikai számjelét,

ae) cégjegyzék számát, egyéni vállalkozói igazolvány számát, nyilvántartási számát, önkormányzat vagy önkormányzati társulás törzskönyvi nyilvántartási számát,

af) bankszámlaszámát,

ag) térségi integrált szakképző központ keretei között működő szakképző iskolák, továbbá a speciális szakiskolák és a készségfejlesztő speciális szakiskolák esetében a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény végrehajtásáról szóló kormányrendelet szerinti azonosítókat,

ah) felsőoktatási intézmény esetében az OM-azonosítóját,

b) a fejlesztési támogatás átvételére jogosult szakképző iskola tanulóinak gyakorlati oktatása és gyakorlati képzése, a speciális szakiskola és készségfejlesztő speciális szakiskola tanulóinak képzése, valamint az Ftv. hatálya alá tartozó gyakorlati képzés esetében a támogatandó szakmacsoport, szak, szakképesítés megnevezését és a gyakorlati oktatás és gyakorlati képzés helyszínét és időtartamát,

c) a tárgyévben gyakorlati oktatásban és gyakorlati képzésben részesülő tanulók szakmacsoportonkénti, szakképesítesenkénti létszámát, illetve az érintett hallgatók szakonkénti, évfolyamonkénti létszámát,

d) a hozzájárulásra kötelezett által nyújtandó fejlesztési támogatás összegét, az átadás módját,

e) a tárgyi feltételek javítását szolgáló tervezett fejlesztések felsorolását, illetve tárgyi eszköz átadása esetén az átadásra kerülő tárgyi eszköz megnevezését, könyv szerinti értékét, egyedi azonosító adatait,

f) a fejlesztési támogatás felhasználásának és a fejlesztési támogatásban részesítettnek az erről szóló, a támogató részére megküldendő beszámolásnak a határidejét,

g) a szakképzés korszerűsítéséhez szükséges tananyag- és taneszközfejlesztést, valamint a szakmai elméleti és gyakorlati tantárgyakat oktató tanárok, szakoktatók és gyakorlati oktatók akkreditált továbbképzését szolgáló programok felsorolását.

360. § (1) Az efoho képzési rész fizetésére kötelezett, aki kötelezettségét nem a 358. §-ban meghatározott gyakorlati képzés szervezésével teljesíti, köteles bruttó kötelezettségét – a (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – az állami adóhatóságnál vezetett számlára befizetni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti kötelezett az efoho képzési részre vonatkozó bruttó kötelezettségét annak legfeljebb 70 százalékos mértékéig az alábbiakkal csökkentheti:

a) szakképző iskola és központi képzőhely, valamint felsőoktatási intézmény számára nyújtott fejlesztési támogatás összegével, amely azonban csak a hozzájárulásra köteleztnél képződött bruttó kötelezettség 70 százalékanak megfelelő mértékig vehető figyelembe kötelezettségcsökkentő tételként. A felsőoktatási intézmény számára nyújtott fejlesztési támogatás a bruttó kötelezettség legfeljebb 35 százaléka lehet;

b) a kötelezett saját munkavállalói számára az Fktv. 20. §-ában meghatározott felnőttképzési szerződés és a Munka Törvénykönyve szerinti tanulmányi szerződés vagy a tanulmányok folytatására történő munkáltatói kötelezés alapján megszervezett képzés külön jogszabályban meghatározott költségeivel, a mikro- és kisvállalkozások esetében a bruttó kötelezettség 60 százaléka, egyéb kötelezettek esetében a bruttó kötelezettség 33 százaléka mértékéig.

(3) Ha a (2) bekezdés *a)* pontja szerint nyújtott fejlesztési támogatás és a (2) bekezdés *b)* pontja szerinti kötelezettségcsökkentő tételek összege nem éri el a képzési részadó kötelezettség 70 százalékat, akkor ennek a különbözetével növelt 30 százalékot kell befizetni az állami adóhatóságnak.

(4) Az állami adóhatóság a befizetett efoho képzési részt - a Munkaerőpiaci Alapot (a továbbiakban: Alap) megillető járulékok és hozzájárulások átutalásáról szóló - megállapodás alapján utalja át az Alap kincstárnál vezetett számlájára.

361. § (1) Az efoho képzési része teljesítésének módját – e törvény keretei között – az efoho fizetésére kötelezett választja meg.

(2) Fejlesztési támogatásként a gyakorlati képzést közvetlenül szolgáló tárgyi eszköz is átadható. A fejlesztési támogatásként átadott tárgyi eszköz – a 358. § (4) bekezdés, valamint az 360. § (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott mértékig – jogszabályon alapuló eszközátadásnak minősül. A fejlesztési támogatásként átadott tárgyi eszköznek legfeljebb az átadáskori könyv szerinti értékét lehet elszámolással, az efoho képzési rész bruttó kötelezettséget csökkentő tételként számításba venni.

(3) A 358. § (4) bekezdésében, valamint az 360. § (2) bekezdésének *a)* pontjában meghatározott célra a szakképző iskola szakképző iskolai tanulónként, illetve a felsőoktatási intézmény az általa szervezett, az Ftv. hatálya alá tartozó gyakorlati képzésben részt vevő hallgatónként – a (2) bekezdésben meghatározott tárgyi eszköz átadása kivételével – legfeljebb a költségvetési törvényben meghatározott iskolai szakképzés (szakmai gyakorlati képzés) fajlagos összege háromszorosával azonos mértékű fejlesztési támogatás fogadására jogosult.

(4) Az efoho fizetésére kötelezett egyéni vállalkozó esetében a fejlesztési támogatásként átadott tárgyi eszköz - személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény szerint - számított nettó értékét lehet elszámolással, az efoho képzési rész bruttó kötelezettséget csökkentő tételként számításba venni.

(5) A fejlesztési támogatás nyújtásának a tárgyév utolsó napjáig lehet eleget tenni.

(6) A gyakorlati képzés szervezését év közben kezdő efoho fizetésére kötelezettnek a gyakorlati képzés megkezdése időpontjától számított időszakra vonatkozóan a 358. § szerint kell eljárnia.

(7) A gyakorlati képzés szervezését év közben megszüntető efoho fizetésére kötelezett éves efoho képzési rész kötelezettségének elszámolásánál és pénzügyi rendezésénél a 358. § szerint jár el az egész évre vonatkozóan.

(8) Gyakorlati képzés szervezésének teljes megszűnése vagy egy oktatási évnél hosszabb szünetelése esetén az efoho képzési kötelezettség terhére és az e törvény szerint nyújtott támogatással korábban beszerzett, a megszűnés (szünetelés) által érintett tárgyi eszköz és beruházás – a megszűnés időpontjában fennálló – könyv szerinti értéke az efoho képzési rész kötelezettség mértékét növeli, és legkésőbb a megszűnéssel egyidejűleg – szüneteltetés esetén a tanítási év letelte előtt – be kell fizetni. A 358. § szerinti gyakorlati képzést szervező efoho fizetésére kötelezett megszűnése minden esetben a gyakorlati képzés szervezésének megszűnését jelenti.

(9) Mentesül a (8) bekezdés szerinti befizetési kötelezettség alól az a jogutód nélkül megszűnő vagy a gyakorlati képzést jogutód nélkül megszüntető gyakorlati képzést szervező efoho fizetésére kötelezett, amely a csoportos gyakorlati képzést szolgáló tárgyi eszközöket – a megszűnés időpontjában fennálló – könyv szerinti értéken az azonos gyakorlati képzést azonos feltételekkel jogszerűen folytató efoho fizetésére kötelezettnek térítésmentesen átadja. Az eszközátadást más adókötelezettség nem terheli.

362. § (1) A több, mint 50 személyt foglalkoztató vállalkozások esetében, az efoho kötelezettség 42 százalékából (a továbbiakban: innovációs efoho-rész) – e törvényben meghatározott körben és mértékig – levonható:

a) a gazdasági társaság saját tevékenységi körében végzett kutatásfejlesztési tevékenység közvetlen költsége, a kutatás-fejlesztésért és technológiai innovációért felelős szervtől kapott írásos igazolás alapján,

b) a költségvetési gazdálkodási rendszerben működő és a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény 2. § (1) bekezdésében meghatározott szervezetektől megrendelt kutatási-fejlesztési tevékenység költsége.

(2) A levonható költségeket mind a saját szervezetben végzett, mind a vásárolt kutatás-fejlesztés esetében csökkenteni kell a levonásnál figyelembe vett költségek fedezetéül szolgáló, az államháztartás valamely alrendszeréből nyújtott támogatással.

(3) Az 50 főnél kevesebb személyt foglalkoztató efoho-alanyok efoho kötelezettsége innovációs efoho-részt nem tartalmaz.

(4) Az (1) a) pontjában említett igazolás kiadásának részletes szabályait a Kormány rendeletben szabályozza.

363. § (1) Az efoho kötelezettségnek az efoho képzési részt, valamint az innovációs efoho-részt meghaladó része képezi a rehabilitációs efoho-részt, ami a Munkaerőpiaci Alapot illeti.

(2) A befizetett efoho-nak az Alapot megillető részén felüli részét az állami adóhatóság közvetlenül a Kutatási és Technológiai Innovációs Alap részére utalja át.

Eljárás szabályok

364. § (1) A megállapított efeho bevallásával egyidejűleg az efeho fizetésre kötelezett az adóbevallás esedékességét követő második naptári hónap első napjával kezdődő 12 hónapos időszakra adóelőleget vall be az esedékességi időre (negyedévre) eső összeg feltüntetésével.

(2) Az adóelőleg

a) az adóévet megelőző adóév fizetendő efeho-jának összege, ha az adóévet megelőző időszak időtartama 12 hónap volt,

b) az adóévet megelőző adóév fizetendő efeho-jának a működés naptári napjai alapján 12 hónapra számított összege minden más esetben.

(3) Átalakulás esetén az átalakulás napjától számított 30 napon belül a jogutód köteles a jogelőd által bevallott adóelőlegből számított (az átalakulás formájától függően azzal egyező, összesített, megosztott) adóelőleget bevallani, és ennek alapján köteles a bevallás esedékességének napjától az adóévet követő hatodik hónap utolsó napjáig adóelőleget fizetni. Kiválás esetén a fennmaradó gazdasági társaság e rendelkezés alkalmazásában jogutódnak is minősül. Az átalakulás napját követő első adóbevallásában nem vall be adóelőleget kiválás esetén a fennmaradó, beolvadás esetén az átvevő társas vállalkozás, ha az átalakulás napja az előző adóévi adóbevallás benyújtását megelőzi.

(4) Az előleg háromhavonta (negyedévente) egyenlő részletekben ezen időszakot követő hónap 20. napjáig, az utolsó negyedévi adóelőleg az adóév utolsó hónapjának 20. napjáig esedékes.

(5) Az adóévben jogelőd nélkül alakuló efeho fizetésére kötelezett az adóévre bejelentett várható efeho összege alapján fizet előleget. Az erről szóló bejelentését az adószám megszerzésétől számított 30 napon belül kell teljesíteni.

(6) Az éves efeho összegét az adóévet követő május 31-éig kell bevallani, megfizetni, illetve ettől az időponttól lehet visszaigényelni.

365. § E törvénynek az efeho-ra vonatkozó rendelkezései alkalmazásában:

1. gyakorlati képzés:

a) az Szt. hatálya alá tartozó, a gyakorlati ismeretek nyújtása és alkalmazása, készségek kialakítása és fejlesztése érdekében végzett, pedagógiaileg tervezett képzési tevékenység, amelynek tartalmát, időkeretét a központi program (tanterv), a szükséges eszközök minimumát a szakmai és vizsgakövetelmény tartalmazza,

b) az Fty. hatálya alá tartozó képzés részeként szervezett minden olyan oktatási forma, amely a hallgatókat munkakör ellátásához szükséges készségek, képességek és ismeretek megszerzésére készíti fel, és amelyeket a hallgatók az intézményben vagy azon kívül a munkavégzéshez hasonló feltételek között a szükséges eszközökön sajátítanak el. A szükséges eszközök minimumát a szakmai és vizsgakövetelmények, a képzési és kimeneti követelmények, valamint a tantervek tartalmazzák. A képzés az ehhez szükséges szakképzési programok alapján folyik;

2. régió: a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény 5. §-ának *e)* pontjában meghatározott területi egység;

3. tárgyi eszköz: a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 26. §-ának (1) bekezdésében meghatározott tárgyi eszköz – a tárgyi eszközök értékhelyesbítése kivételével –, valamint az agrártevékenység tekintetében a biológiai alapok, tenyészállatok és szaporítóanyagok is;

4. mikro- és kisvállalkozás: a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény szerinti vállalkozás,

5. nettó árbevétel: a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 52. §-a 22. pontjának alpontjaiban említett nettó árbevétel,

6. eladott áruk beszerzési értéke: a Htv. 52. §-a 36. pontjában említett eladott áruk beszerzési értéke,

7. közvetített szolgáltatások értéke: a Htv. 52. §-a 40. pontjában említett közvetített szolgáltatások értéke,

8. anyagköltség: a Htv. 52. §-a 37. pontjában említett anyagköltség.

Felhatalmazások

366. § Felhatalmazást kap

a) a kormány, hogy, rendeletben szabályozza a gazdasági társaság saját tevékenységi körében végzett kutatásfejlesztési tevékenység közvetlen költsége, a kutatás-fejlesztésért és technológiai innovációért felelős szervtől kapott írásos igazolás részletes szabályait,

b) a szakképzésért és felnőttképzésért felelős miniszter, hogy az adópolitikáért felelős miniszterrel együttesen rendeletben állapítsa meg a gyakorlati képzés megszervezésével teljesítő kötelezett adatszolgáltatási kötelezettségének részletes szabályait.”]

2. A törvényjavaslat 272. §-ának az elhagyását javasoljuk, egyben a következő szakaszok számozása értelemszerűen változik:

[„272. § A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) 39. §-a (3) bekezdésének e)-f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/A Munkaerőpiaci Alapon belül - a pénzeszközök felhasználásának célja szerint - a következő alaprészeket kell elkülöníteni: /

"e) képzési alaprészt, a szakképzés és felnőttképzés fejlesztésével összefüggő feladatok ellátásának finanszírozására és támogatási programok finanszírozására;

f) rehabilitációs alaprészt: foglalkozási rehabilitációt elősegítő programok, a foglalkozási rehabilitációt elősegítő közalapítványok támogatására, valamint az alaprész kezelésével, működtetésével kapcsolatos költségek fedezetére, amelynek összege nem haladhatja meg a rehabilitációs célú munkahelyteremtés kiadási előirányzat 3.százalékát;]

3. A törvényjavaslat 273. §-ának az elhagyását javasoljuk, egyben a következő szakaszok számozása értelemszerűen változik:

[„273. § Az Flt. 39/A. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/A Munkaerőpiaci Alappal a miniszter rendelkezik. Rendelkezési jogát /

„b) a Munkaerőpiaci Alap képzési alaprésze tekintetében – külön törvényben meghatározottak szerint – az oktatásért felelős miniszterrel megosztva gyakorolja.”]

4. A törvényjavaslat 274. §-ának az elhagyását javasoljuk, egyben a következő szakaszok számozása értelemszerűen változik:

[„274. § Az Ft. 39/C §-a (1) bekezdésének *d*)-*e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/A Munkaerőpiaci Alap bevétele/

„d) a befizetett efeho képzési része,

e) a befizetett efeho rehabilitációs része”]

5. A törvényjavaslat 276. §-ának az elhagyását javasoljuk, egyben a következő szakaszok számozása értelemszerűen változik:

[„276. § Az Ft. 43/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„43/A. § A képzési alaprész forrása az efeho képzési része, valamint az alaprész javára teljesített visszafizetések, önkéntes befizetések, támogatások, továbbá működésével összefüggő bevételek.”]

6. A törvényjavaslat 278. §-ának az elhagyását javasoljuk, egyben a következő szakaszok számozása értelemszerűen változik:

[„278. § 2008. január 1-jén a Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról szóló 2003. évi XC. törvény (a továbbiakban: Kuttv.) 2. §-ának *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/Az Alap tárgyévi forrásai: /

„a) az egyes adótörvények módosításáról szóló 2007. évi törvényben meghatározott, az Alapot megillető efeho hányad;”]

7. A törvényjavaslat 395. §-ának az elhagyását javasoljuk, egyben a következő szakaszok számozása értelemszerűen változik:

[„395. § E törvénynek az Efeho-t beiktató rendelkezései 2008. január 1-jén lépnek hatályba.”]

8. A törvényjavaslat 442. §-ának az elhagyását javasoljuk, egyben a következő szakaszok számozása értelemszerűen változik:

[„442. § 2008. január 1-jén hatályát veszti az Ft.

a) 41/A. §-a a felette lévő címmel együtt,

b) 42. §-a feletti címből a „, valamint a rehabilitációs hozzájárulás” szövegrész,

c) 42. §-ának (6) bekezdése

d) 42/A. §-a.”]

9. A törvényjavaslat 446. §-ának az elhagyását javasoljuk, egyben a következő szakaszok számozása értelemszerűen változik:

[„446. § 2008. január 1-jén hatályát veszti a szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2003.évi LXXXVI. törvény 1-7. §-a.”]

10. A törvényjavaslat 447. §-ának az elhagyását javasoljuk, egyben a következő szakaszok számozása értelemszerűen változik:

[„447. § 2008. január 1-jén hatályát veszti a felnőttképzésről szóló 2001. évi CI. törvény 21. §-a (2) bekezdésének b) pontja, valamint (5) bekezdése, továbbá 25. §-a.”]

11. A törvényjavaslat 448. §-ának az elhagyását javasoljuk, egyben a következő szakaszok számozása értelemszerűen változik:

[„448. § 2008. január 1-jén hatályát veszti a Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról szóló 2003. évi XC. törvény 3-6 §-ai, valamint 14. §-a.”]

12. A törvényjavaslat 449. §-ának az elhagyását javasoljuk, egyben a következő szakaszok számozása értelemszerűen változik:

[„449. § 2008. január 1-én nem lép hatályba a rehabilitációs járadékról szóló 2007. évi LXXXIV. törvénynek az Szja tv.-t módosító 26. §-a.”]

13. A törvényjavaslat 485. §-ának az elhagyását javasoljuk, egyben a következő szakaszok számozása értelemszerűen változik:

[„485. § A 2007. évre vonatkozó szakképzési hozzájárulás, rehabilitációs hozzájárulás, valamint innovációs járulék bevallási, befizetési kötelezettségeket a 2007. évben hatályban lévő szabályozás szerint kell teljesíteni.”]

14. A törvényjavaslat 486. §-ának az elhagyását javasoljuk, egyben a következő szakaszok számozása értelemszerűen változik:

[„486. § (1) 2008-ban az efeho fizetésére kötelezett előlegét a tárgyévet megelőző második év adatai alapján meghatározott adóalap után kell fizetni. Ha az efeho fizetésére kötelezettek az adóévet megelőző második évben nincs egész éves efeho-alapja, a működés során keletkezett adóalapot évesítenie kell.

(2) A 2008. évet megelőző évben alakult efeho fizetésére kötelezett 2008. január 31-ig jelenti be a várható efeho-alapját és az azután fizetendő efeho-előleget.

(3) Az efeho-előleg fizetési kötelezettséget első ízben 2008. első negyedét követő hó 20. napjáig kell bevallani és megfizetni.”]

15. A törvényjavaslat 14. számú mellékletének az elhagyását javasoljuk:

[„14. számú melléklet a 2007. évi ... törvényhez

Az efeho képzési rész teljesítésénél elszámolható költségek (kiadások)

Elszámolható

1. a) a tanulónak, illetve felsőfokú szakképzésben részt vevő hallgatónak az Szt. 44. §-ának (2) bekezdése szerinti pénzbeli juttatás, illetve a szorgalmi idő befejezését követő összefüggő szakmai gyakorlat időtartamára az Szt. 48. §-ának (1) bekezdése alapján kifizetett díjazás, legfeljebb a kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) ötven százalékaig, valamint az Szt. 48. §-ának (2) bekezdése szerinti kiegészítő pénzbeli juttatás, továbbá

b) az Ftv. hatálya alá tartozó, e törvény alapján támogatható gyakorlati képzés idejére kifizetett pénzbeli juttatás és díjazás, amelynek egy hónapra eső összege nem haladhatja meg a kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) ötven százalékát,

c) a pénzbeli juttatást terhelő - a kifizető által fizetendő - járulékok,

d) a tanulónak, illetve a hallgatónak jogszabály alapján kötelezően járó munkaruha, egyéni védőeszköz, tisztálkodási eszköz, kedvezményes étkeztetés, valamint a vizsgáztatás költsége, továbbá az ideiglenes átirányítással kapcsolatban felmerült útiköltség szállítási naponként 1000 Ft/fő, abban az esetben, ha az útiköltség nem a tömegközlekedés igénybevételével merült fel. A tömegközlekedési eszköz igénybevételénél a számlával igazolt összeg számolható el, valamint a szállásköltség-térítés naponként 1000 Ft/fő összeghatárig,

e) az Szt. 15. §-ának (4) bekezdése szerinti szintvizsga szervezésével kapcsolatos igazolt költség;

2. a tanuló, illetve hallgató javára megkötött kötelező felelősségbiztosítás, valamint a rendszeres - a foglalkozás-egészségügyi szolgálatról szóló kormányrendeletben előírt - orvosi vizsgálatáról való gondoskodás költsége;

3. a tanulószerveződés, illetve hallgatói szerveződés alapján gyakorlati képzésben résztvevők gyakorlati képzésével és költségeinek elszámolásával összefüggő adminisztratív költség, amelynek mértéke nem haladhatja meg évente tanulónként, illetve hallgatónként a 15 ezer forintot és vállalkozásonként a kötelező legkisebb havi munkabérnek (minimálbér) egy évre kiszámított összegét;

4. a) A gyakorlati képzésben gyakorlati oktatóként, szakoktatóként, oktatóként foglalkoztatott dolgozó, valamint a tanuló, illetve a hallgató gyakorlati képzésével megbízott egyéb szakember díjazása, társadalombiztosítási és egyéb járuléka, a munkába járás útiköltség-térítése, amennyiben a tanuló, illetve hallgató gyakorlati képzését és felügyeletét ellátó dolgozó a hozzájárulásra kötelezett munkaviszonyban áll.

b) Ha a főállásban gyakorlati oktatóként, szakoktatóként foglalkoztatott dolgozóhoz beosztott tanulók, illetve az 1. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott gyakorlati képzésben részt vevő hallgatók száma eléri a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvényben a szakközépiskolai és szakiskolai gyakorlati képzésre meghatározott átlagos csoportlétszámot (a továbbiakban: átlaglétszám), a dolgozó díjazásából elszámolható hányad felső határa középfokú iskolai végzettségű dolgozó esetén a kötelező legkisebb munkabér háromszorosa, középfokú végzettséggel vagy mestervizsgával rendelkező dolgozó esetében a kötelező legkisebb munkabér négyszerese, felsőfokú iskolai végzettségű dolgozó esetén a kötelező legkisebb munkabér négy és félszerese. Ha a tanulók, illetve hallgatók száma nem éri el az átlaglétszámot, az elszámolható hányad

felső határát olyan arányban kell csökkenteni, amely arányban a tanulók száma kevesebb az átlagléttszámnál.

c) Nem főállású oktató esetében munkabérének az a része számolható el - legfeljebb a b) pontban meghatározott mértékig - oktatói díjazásként, amely arányban áll a gyakorlati oktatás ideje a teljes munkaidejével. Amennyiben az általa oktatott tanulók, illetve hallgatók létszáma nem éri el az átlagléttszámot, akkor az e bekezdésben meghatározott oktatói díjazást olyan arányban kell tovább csökkenteni, amely arányban kevesebb a tényleges létszám az átlagléttszámnál.

5. Amennyiben az oktatott tanulói, illetve hallgatói átlagléttszám lehetővé teszi a főállású oktató, szakoktató - 4. b) pont szerinti - bérköltségének elszámolását, akkor elszámolható az oktató, szakoktató részére biztosított, akkreditált szakmai, pedagógiai képzés költsége a saját dolgozó képzési költségeinek elszámolására vonatkozó szabályoknak megfelelően.

6. A melléklet 1-3. pontjaiban szabályozottak helyett a gyakorlati képzést az Szt. 27. §-a szerinti tanulószervezés, illetve felsőfokú szakképzés esetén hallgatói szervezés alapján megszervező hozzájárulásra kötelezett elszámolhatja

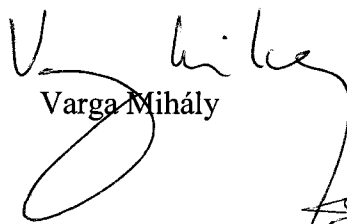
a) a tanulónak, illetve a hallgatónak a melléklet 1. pont a) alpontja szerinti pénzübeli juttatást, továbbá azokat a járulékokat, amelyek a tanulónak, illetve a hallgatónak kifizetett pénzübeli juttatást terhelik, valamint

b) további költségeinek fedezetére tanulónként, illetve hallgatónként évente a kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) kétszáz százalékának megfelelő összeget.”]

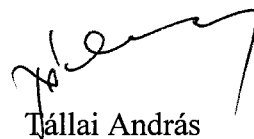
Indokolás

Magyarországon az adórendszer bonyolult, nehezen áttekinthető. Az erőforrás-fejlesztési hozzájárulás, mely az adórendszer egyszerűsítését szolgálná, ugyanakkor több ponton is komoly problémákat vet fel. Egyrészt az érintettek számára jelentős tehernövekedéssel jár, másrészt nem szolgálja hazánk hosszú távú érdekeit, a magyar gazdaság ezen adómódosítás következtében nem lesz versenyképesebb.

Budapest, 2007. október 16.

Varga Mihály

Tállai András

Szatmáry Kristóf

Fidesz – Magyar Polgári Szövetség